

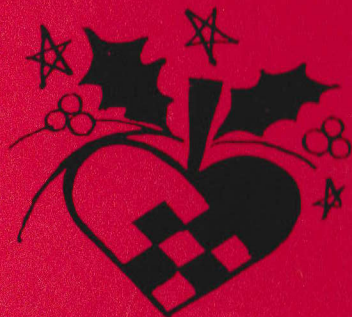
TØNSBERG TELEOMRÅDE

17 OKT 1996

Redaksjonskomiteen
søker
alle lesere av
"TELEPRINTEN"

en riktig

God-Jul

Nr. 4 - 85

12. årgang

Teleprinten
BEDRIFTSORGAN FOR TØNSBERG TELEOMRÅDE

TØNSBERG TELEOMRÅDE

17 OKT 1996

KJENDIS ... PÅ 83 ÅR

I GAMLE DAGER

TJOME RADIO 75 ÅR

Redaksjonskomite:

Tor Andreassen Redaktør
Morten Gran Redaktør
Morten Gran Tegner
Inger Joh. Romsdal
Anne Lise Dahlen
Gunnar Solberg
Inger H. Anderson

Opplag 800 eks.
Sats: AF
Lay-out: Morten Gran
Trykk: Tønsberg Aktietrykkeri

Innhold:

- s. 1 Leder
- s. 2 Telesjefen ønsker god jul!
- s. 5 God dag i stua ..
- s. 6 Service
- s. 7 Det skjer i Horten
- s. 10 Den store glede
- s. 12 Siste arbeidsdag i Televerket
- s. 14 Tjøme Radio 75 år
- s. 17 30 år (i Televerket)
- s. 18 Kristian sluttet!
- s. 19 SLMS
- s. 21 I gamle dager
- s. 25 Lys ide gir premiering
- s. 26 TOS
- s. 28 Hvordan organisere arbeidet?
- s. 31 TBK ...
- s. 34 Pensjonist
- s. 35 Referat fra Kiel-tur
- s. 37 MA-nytt

Toor, du må skrive en leder til avisa, en avis med selvspekt må ha en lederartikkel, så sett igang.

Jo det var klar beskjed fra mine medarbeidere i Teleprinten.

Jeg begynte å lure, hva i alle dager skal en skrive om i en bedriftsavis som skal være politisk nøytral men skal på samme tid tillate alle organisasjoner, fagforeninger og andre grupperinger uansett tilknytting lov til å skrive i avisa. Naturligvis det som skrives må holde en viss standard og holde seg innenfor enkle etiske normer. Ikke lett, men jeg har jo selv sittet i lederstilling i mange år.

Som leder må en ha en lederfilosofi, en lederstil, i følge mange "forståsegpåere", og en masse litteratur.

Det er helt klart, her har det vært en mangel. Jeg har bare forsøkt å gjøre den jobben jeg trodde jeg var satt til, d.v.s. å lede, få andre til å jobbe så effektivt som mulig. Prøve å legge forholdene tilrette for den enkelte arbeidstaker slik at alle kunne trives i jobben, og føle at de hadde en trygg arbeidsplass.

Å nei, så enkelt er det ikke å være leder, her må filosofien, lederstilen settes i høgsetet så får arbeidet bli som det blir.

Nå er det bare en liten hake med dette. Arbeidet, d.v.s. det å skrive Teleprinten gjør seg ikke selv, så foreløpig får jeg nok drive på etter de gamle normene, gjøre jobben.

Filosofere får jeg gjøre når jeg ligger på ryggen og tygger på et gressstrå på et svalberg ute i den Vestfoldske skjærgård.

Sola snur om noen dager så det går mot bedre tider, nå er det for kaldt for filosofien, trur eg.

God Jul

Hilsen Toor

TELESJEFEN ØNSKER GOD JUL....

Ved forrige årsskifte var det håp om om at usikkerheten om Televerkets fremtidige arbeidsoppgaver skulle være avklart i løpet av 1985. Det er dessverre ikke skjedd. Stortingets flertall har riktignok slått fast at Televerket og private skal kunne konkurrere om installasjon av telefon i privatboliger, men samtidig har det samme flertallet bestemt at det skal koste det samme å få installert telefon hvor i landet de måtte bo. Regjeringen har så fått i oppdrag av Stortinget å utrede de praktiske løsninger for dette vedtaket. En slik løsning er ennå ikke kommet, og det er all grunn til å tro at det kan ta noe tid å finne frem til en løsning som kan forene to motstridende prinsipper, som fri konkurranse og et fastpris-system.

Det er også en rekke andre forhold som er under utredning som f.eks. Kabel-TV som vi håper vi vil finne en avklaring på i løpet av 1986.

Som kjent ble TBK fra 1.10.85 utskilt fra teleområdet. I Tønsberg teleområde gikk denne "skilsmissen" for seg i beste forståelse og uten noen form for uoverensstemmelse. De videre samarbeidsforhold mellom TBK og basisorganisasjonen ser ut til å gå meget bra. Det er likevel all grunn til igjen å minne om at vi begge hører til Telekonsernet, og at vi alle må bestrebe oss på å oppnå en best mulig samordningsgevinst til Televerkets beste.

I Regjeringens langtidsprogram for 1986 - 1989 har Televerkets virksomhet fått meget høy prioritet. Det heter bl.a.:

Utbygging og utbedring av telenettet gir spesielle muligheter til å løse utfordringer i dagens samfunn:

Bedre kommunikasjoner kan bedre vilkårene for spredt bosetting og næringsaktiviteten i distriktene.

Fjernarbeid kan gi nye muligheter for å kombinere hjemmearbeid og yrkesarbeid. Dette kan øke fleksibiliteten på arbeidsmarkedet.

De funksjonshemmede kan få en enklere tilværelse og samtidig

gis nye muligheter for en mer aktiv deltakelse i samfunn og arbeidsliv.

Videre er det sagt at Regjeringen vil prioritere den nasjonale forskningsinnsatsen på området informasjonsteknologi og telematikk. I Televerkets bedriftsplan for perioden frem til og med år 1990 er Televerkets grunnsyn, hovedmål og hovedstrategi trukket opp. Det er ikke tvil om at fremtiden vil bringe oss mange og store utfordringer.

Skal Tønsberg teleområde klare de utfordringene som er trukket opp av Regjeringen i Televerkets bedriftsplan, er det absolutt nødvendig å tilpasse vår organisasjon til våre omgivelser og til de mål som er trukket opp.

Organisasjonsutvikling (OU) er en skrittvis prosess hvor de ansatte i samarbeide med administrasjonen prøver å få frem en organisasjon som gjør maksimal bruk av de resursser som er til disposisjon. Desentralisering er fastlagt i Televerkets styringsprinsipper, og det er vår erkjennelse at de som kjenner problemene best, også er best egnet til å løse problemene. Det er ønskelig å desentralisere oppgaver, ansvar og myndighet så langt ned i organisasjonen som mulig. I Tønsberg teleområde vil arbeidet med Organisasjonsutvikling bli forsert i tiden fremover.

Også 1985 vil bli et godt år for Tønsberg teleområde. Vi hevder oss fortsatt godt sammenlignet med andre teleområder når det gjelder totalproduktiviteten, men flere teleområder haler nå sterkt innpå oss. Vi har en økning i antall tellerskritt i 1985 med ca. 16 % sammenlignet med 1984. Vi har videre en økning på ca. 28 % i antall nye telefoningere i forhold til i fjor, men utgåtte abonnement har øket sterkt, slik at netto tilgang blir betydelig mindre. Driftsbudsjettet har, som nok de fleste har merket, vært meget anstrengt, men det ser likevel ut til at vi ikke kan unngå en overskridelse av budsjettet. Dette skyldes at vi av Teledirektoratet er blitt pålagt å betale utgiftene til kataloger til teleområdet (1,6 mill. kr). Utgifter til renter på materiell som ligger på områdelageret (0,7 mill. kr). Leie av datamaskin (0,7 mill. kr). Alle disse utgiftene ble tidligere dekket av Teledirektoratet, men ble i år veltet over på teleområdet, og altså uten at vi hadde budsjettetert med utgiftene og uten å få tilleggsbevilgning. I tillegg kommer at utgiftene til lønnsjusteringer ble høyere enn forutsatt.

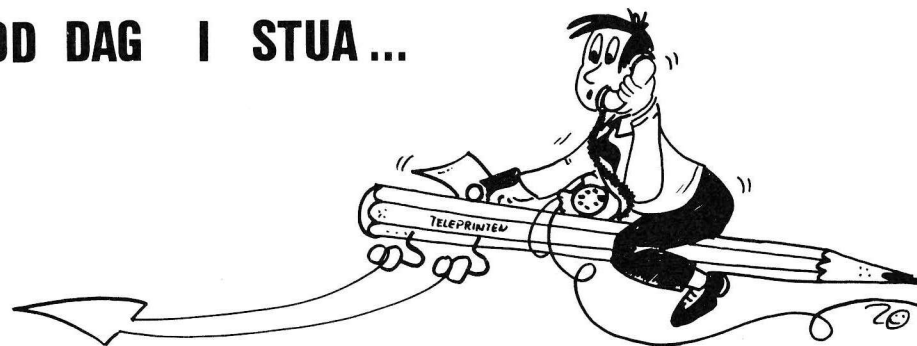
Disse forholdene har ført til at vi har måttet innføre en rekke stramme restriksjoner og vi har således måttet sløyfe innkjøp av biler, begrense og i noen tilfeller helt utebli fra kurser og undervisningsopplegg. Også for årene fremover vil forholdene bli meget vanskelige når det gjelder driftsmidler, om vi ikke får øket våre rammer med de ekstra kostnader vi er blitt pålagt.

Vi har nådd de aller fleste mål vi satt opp for året 1985 og vi har derfor all grunn til å være stolte over vår innsats. Med en klar forvisning om at vi klarte våre oppgaver i 1985, vil det bli lettere å ta fatt på arbeidet i året 1986. Vi vil da få utfordringer og nye mål som vi kan gå løs på med optimisme og pågangsmot.

Jeg ønsker alle en god jul og et godt nytt år!

Ray Martin

GOD DAG I STUA...

Nå er vi i farta igjen. Og vi hvem er nå det? Jo, det er en mer og mindre selvbestaltet gjeng med skrivekløe (oppbrukt sådan) som holder på med Teleprinten.

Vi trenger oss på med smått og stort fra teleområdet. Nå er jo problemet å få tak i alt som skjer, for det skjer jo stadig noe som vi burde opplyse flere om. Her trenger vi hjelp. Det er du, en den enkelte på sin arbeidsplass kan gi tips om ting som skjer.

Du behøver ikke sette deg ned å skrive en lang epistel om dette og hint, men gi et lite vink til en ikke helt ukjent person i vårt teleområde som heter Toor på telefon 400. Jeg har blant andre jobber fått avsatt tid til å skrive i Teleprinten, så nå er det bare å ringe så kommer jeg som et skudd.

En noe uvant situasjon at noen i dette teleområdet har fått bedre tid til å ta seg av enkelte jobber. Jeg har tenkt å komme litt rundt og snakke med folk, prøve og dra dere ute i området mere aktivt med i avisa. Det hender da ting som tåler og bør få spalteplass hos dere også.

Sett igang til felles glede og nytte

Hilsen Toor

Kundeservice er alles ansvar. Det har etter hvert blitt et begrep blandt de ansatte.

Det er sogar avviklet et utall kurser omkring emnet både sentralt og i lokalt regi.

Resultatene har gitt seg utslag i en bedre forståelse/service overfor våre kunder, noe som igjen har skapt en bedre oppfatning av Televerket og dets ansatte. Televerket har fått ord på seg at de gjør en god jobb. Vi blir i stadig sterkere grad oppfattet som en markedsorientert bedrift som søker å løse de oppgaver samfunnet krever av Televerket.

Hva skjer ?

I radio, Tv, og presse slåes det fast Televerkets negative holdning til mediautviklingen.

Trekker fram mosegrodde lover for å kunne nekte salg av parabolantennener for satellittmotaking. Hele det norske folk er uforstående, og radio og presse slår til mot Televerket.

Resultatet - en negativ "reklame" om Televerket som naturlig drar ned den positive holdning publikum har til oss.

Hvem gjør så slike "trekk" og hvorfor ?

Riktignok med Telegrafloven av 1899 i sin hånd, men denne til tross. Folk i et moderne samfunn har liten forståelse for en 86 års gammel lov som nekter en å ta inn fjernsyns-sendinger.

Sterke interesser trekker i begge retninger. Televerket ønsker å beholde mest mulig av sin monopol- og maktposisjon ved å innskjerpe disse internasjonale reglene. På den annen side ønsker private firmaer å bryte ned Televerkets makt og monopol og ser dessuten et marked i salg av parabolantennener.

Slipp satellittene løs

Mye sies og kan sies om den rolle Televerket har i det norske samfunn, men det er neppe riktig alt som sies om det antatt nye utspillet fra Televerket for å forhindre salg av satellitmottagere (parabolantennener) for sendinger over kommunikasjonssatellitter.

Man burde vært varsom, og forutsatt slike reaksjoner.

Moralen må bli i alle sammenhenger ha som mål, at opparbeidet goodwill hos publikum, skal utvikles og bedres og ikke som i antennesaken medvirker til en negativ omtale og oppfatning av både tjenestemenn og bedriften Televerket.

L. Tetli

DET SKJER I HORTEN...

Horten er i siget på så mange måter. Endelig er carporten og det nye lagret i orden. Her ser dere asfalteringsarbeider som utføres på gårdsplassen mellom bygningene.

Det er ikke bare mellom husene det ryddes og planeres. Foran garasjene er det også asfaltert så nå er det blitt meget bra.

Som man ser av bildene brukes det store maskiner og biler. Alle slike arbeider medfører forstyrrelser i de daglige rutiner men det må gjøres, og så blir det så meget bedre når det hele er i orden.

Nå er det ikke bare utendørs det skal gjøres noe. Det skal gjøres en rekke forandringer inne i bygget. Den nuværende teleekspedisjon med tilstøtende rom skal innredes til telebutikk, og en rekke andre forandringer må til for at huset kan bli funksjonelt riktig for de nye krav som stilles både til teknikk og personalet. Stor aktivitet er det også ute i marken. Det har vært gravearbeider en rekke steder i byen og omegn. Det er lagt kabel ut mot Karl-Johansvern og Horten verft. Kabel grøften krysser kanalen mellom ytre og indre havn som sjøkabel. Her ser vi grave-maskinene i gang med undervannsgraving. Heldigvis var ikke kanalen bredere enn at en

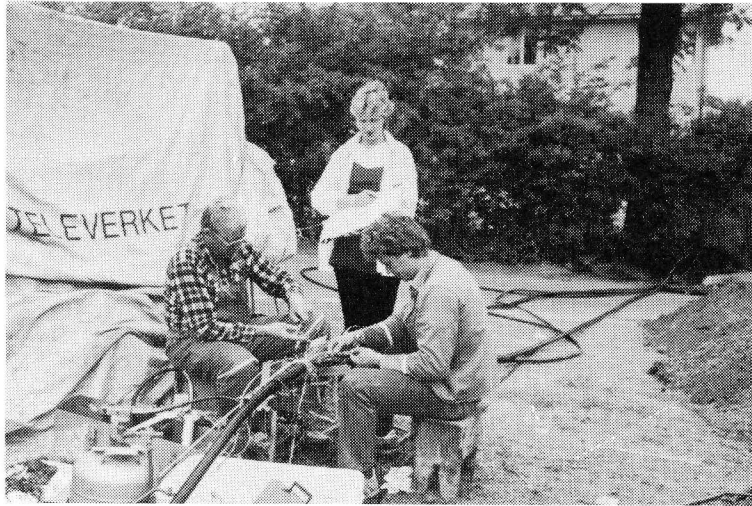

rakk over med graving fra begge sider. Bildet viser sommersonn og idyll. Det var godt vær noe alle satte stor pris på spesielt ved graving på slike steder.

Nå er det ekstra vakre omgivelser å jobbe i nede ved Karl-Johansvern. Her har nok mange Hortensboere vandret svermetur med sin hjertes utkærne. Ruslet langs stranden å sparket småstein, mens en kikker blygt opp på drømmeprinsen/sessen.

En har vel heller lite syn for natur i en slik stund, når en går å tvinner tomme totter mener jeg, men pent er det i alle fall rundt havna og marinebasen. Nå var det ikke for å sverme vi dro til Horten, men for å se på aktiviteten.

Her har vi to montører i ferd med å skjote kabel, og de blir nøye innspisert av Ellen. Som en ser av bildet har hun uret på armen og skjemaet klart for å notere tiden.

Her er det nok ikke muligheter til å sluntre unna. Desverre var det ikke mange slike fine dager i sommer, men enkelte dager var det slik at montørene virkelig kunne kose seg i god - været og ikke minst i trivelige omgivelser (Ellen inkl.)

Jeg anbefaler en søndagstur til Horten. Parker ved Telebygget, ta en rusletur rundt Karl-Johansvørn, Marinemuseet og

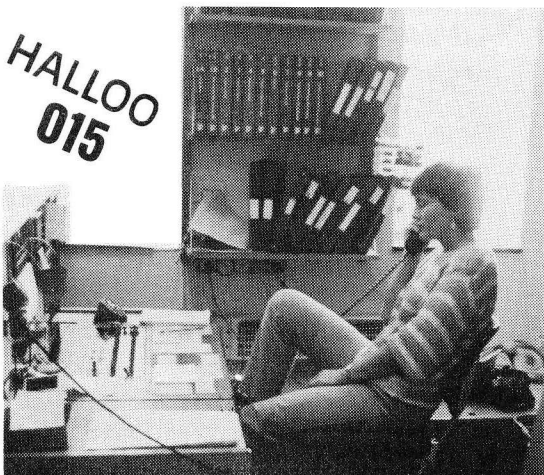
nyte naturen og matpakken på gressvollen på østsiden av vollen mot fjorden der hvor televerkets koaksialkabel forsvinner ut i fjorden og over til Jeløya. Etter denne avstikkeren møter vi Wenche i sine rette omgivelser.

Prøvebordet med 015 svaremuligheter, blankett 222 og koplingsstativ med stige.

Som en ser sitter Wenche dypt konsentrert og ser feilstedet for sitt indre blikk. En variert arbeidsplass med stor kontaktflate både utad mot abonnentene og mot våre montører.

Vi har nå berørt noe av det som foregår eller som er i farta i Horten. Vi har i tidligere nummer av Teleprinten skrevet om tele-ekspedisjon og kabelpåvisningen.

**HALLOO
015**

Nå er Horten så mye-mye mere og vi vil komme tilbake til Horten når butikken er ferdig.

Teknikerene skal vi heller ikke glemme men de får vente grunnet spalteplassen til et senere nummer, når vi har besøkt noen av sentralene som sogner til Horten Dom.

Jeg vil i kommende nummer av avisa presentere alle våre stasjoner og litt av det som foregår. Har du tips eller et bilde, eller noe om byens særpreg så kom med det.

Til slutt takker jeg telekontrollør Finn Johansen Horten for fine bilder. Han synes Horten er toppen. Televerkets bedriftsidrettslag er meget aktivt og i den forbindelse kommer følgende:

En sportsidiot i fra Horten
Kysset sin pike i porten.
Han ble litt i tvil
da hun sa med et smil
jeg gjør det bare for sporten.

Hilsen Toor

Julen 1985.

DEN STORE GLEDE.

SE, JEG FORKYNNER EDER EN STOR GLEDE
SOM SKAL VEDERFARES HELE FOLKET!

EDER ER I DAG EN FRELSE FØDT,
SOM ER KRISTUS, HERREN, I DAVIDS STAD.

OG DETTE SKAL I HA TIL TEGN:
I SKAL FINNE ET BARN,
SVØPT, LIGGENDE I EN KRYBBE.

Ordene fra Den Gamle Bok klinger i våre ører og skaper stemning og høgtid. Julens budskap har en forunderlig virkning på oss rastløse og opptatte mennesker. Det hviler en glans av håp og fred over det de gamle ordene. Et lysglimt over en mørk og dyster jord. Soloppgang fra det høye skulle gjeste oss. Og bevegget synger vi med i de gamle julesangene: Han er Frelser min, Han er Frelser min - -.

På en forunderlig måte er ikke dette bare noe som hendte for snart et par årtusener siden. Det kommer inn i stua vår på julekvelden, så nært og virkelig. Det er høgtid. Vårt sinn og tanke stanser for at det kanskje finnes andre verdier i livet enn det vi kan kjøpe for penger. Har vi prioritert rett i livet vårt eller bør vi kanskje endre kurs? Drønnene fra Betlehems-klokkene maner til ettertanke.

Det ligger en lengsel i oss alle - hos noen er den bevisst, hos andre mer skjult. Lengselen etter Ham som kom til oss for "å lyse for dem som sitter i mørke og dødsskygge, for å styre våre føtter inn på fredens vei". En lengsel etter å komme hjem - til vår Fars hus. Og det er trygt og godt å slå seg til ro der, hvor vi rettelig hører hjemme - som barn i Fars hus.

Det er bare stemning og talemåter, sier noen. Det er bare en tradisjon. Dette er ikke noe for meg. Og så lar de noe av det vakreste og fineste på denne jord gli forbi seg. De myke, fine tonene av kjærlighet og glede som skal løfte og bære oss gjennom en kald og vond verden: "Se, jeg forkynner eder en stor glede!" Dette som skal gjøre livet meningsfylt og setter døden inn i en sammenheng. Det venter en morgendemring der framme!

Og så glir julehøgtiden over i nye travle dager. Budskapet legges på hyllen for denne gang. Vi tar stemningen med oss som et hyggelig minne. Eller skal det bli noe mer? Skal denne julen bli en milepæl i livet vårt? Maria gjemte ordene i sitt hjerte. - Skal vi la julens glade budskap føre til en ny dimensjon i vårt liv? Noe mer enn bare stemning og følelser? De fant ikke rom for Ham i herberget. Finner han rom hos oss?

Må vi alle få oppleve en velsignet høgtid.

Sg.

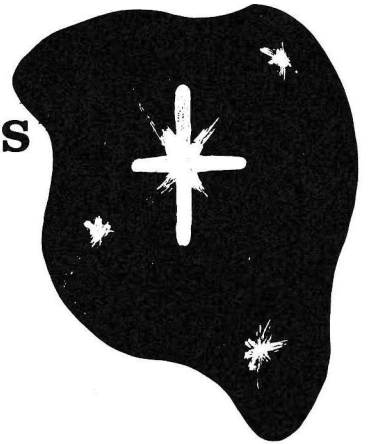
TIL BARNETS PRIS

Slagne flykter mørkets makter
for et barn i Betlehem.
Det blir dag i alle trakter,
det blir lys i alle hjem.
Jordens lange natt er endt,
solens lys er nær!
Det er gryet som er tent
lik en morgenrødes skjær.

Stryk nå tåren av ditt øye,
du som sukker etter fred.
Han er Herren i det høye,
han skal lide i dit sted.
Gå til stallen, alt som lever,
bring det lille barnet pris!
Du som med din tanke strever,
gå til barnet, og bli vis.

Lukk all verdens uro ute
ved den enkle seng av strå.
La de barske vinder tute,
hit inn skal de aldri nå.
Ved et fattig krybbeleie
ender vismenn sine veie.
I en ussel dyrestall
hentes håp for slektens fall!

(Fra samlingen "Tonende Tabernakel"
av Josef Haugen.)

Siste arbeidsdag i Televerket

En av Televerkets tro tjenere, DOM-leder Halvor Norrud, Larvik, tok 31. oktober farvel med sin arbeidsplass gjennom mange, mange år. Omgitt av alle sine kolleger i messa i Telehuset i Larvik, var han naturligvis gjenstand for stor oppmerksomhet.

Det var dekket nydelig bord med høstens blomster til ca 60 personer og serveringen var smørbrød og bløtkake.

Konst. automatleder Fjeld overrakte gaven fra Teledirektoratet og en vakker blomsteroppsats fra Tønsberg Teleområde med hilsen fra Telesjefen. Fjeld fortalte også litt om Norruds karriere i Televerket bygd på PITEL-utskrift.

Kollegenes gave, en super "Abu" snelle, ble overrakt av Oddvar Olafsen med hilsen og en vellaget limerick. Det var hilsener, gaver og takk for godt samarbeide gjennom mange år fra flere kolleger. Oppmerksomhet var det også fra STK og EB med takk for godt samarbeide. Norrud takket for seg og fortalte på godt og vondt fra sin tid i Televerket.

Det er nok vedmodig å vite at dette er siste arbeidsdag, men som Fjeld påpekte, kanskje Norrud nå kunne få benyttet sin landbruksutdannelse som han tok før han begynte i Televerket. Vi andre håpet at han ville benytte snella flittig. Det er flere av oss som gjerne kunne tenke seg en fisk i ny og ne.

Kollegene i Larvik ønsker Norrud en rik og trivelig pensjonisttid.

Hilsen Ingrid.

TØNSBERGLØPET 1985

Tønsbergløpet er et mosjonsløp for bedriftsløpere og for aktive løpere som har fylt 35 år.

Løpet har to distanser: 5 km og 12 km og har klasseinndeling helt fra 12 år og oppover til 80år. Det er klasser for damer og herrer og det er loddtrekning på løpernes startnummer slik at alle har like stor sjanse til å vinne de gavepremier som er satt opp. 1. gevinst er familiemiddag til fire personer gitt av Hotell Klubben. 2. gevinst er middag til to personer gitt av Grand Hotell. Det er ytterligere ca. 20 gavepremier som er gitt av byens forretninger.

TBK har gitt Telstar 500 startnummer med reklame og dette er jo definitivt den fineste gaven som er gitt, og dette beholdes jo i idrettslaget. Telstar og Kaldnes i samarbeid med Vestfold Arbeiderblad står for avviklingen i 1985.

Vestfold er sponsor og har gitt alt reklamemateriell og trykket innbydelsen til løpet. Til slutt vil vi invitere deg til løp eller joggetur nyttårsaften kl. 1400 ved Messehall A. Påmelding til John E. Hoel, TBK, Emil Olsensvei, Kjelle.

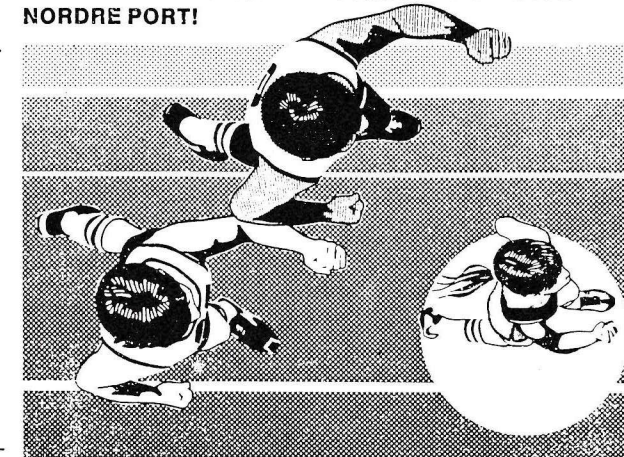
John Erik Hoel

BLI MED DU OGSÅ...

«TØNSBERGLØPET 1985»

TIRSDAG 31. DESEMBER KL. 14.00!

START OG INNKOMST VED TØNSBERG STADION — NORDRE PORT!

BEDRIFTSLØP: ALLE KLASSE.

PÅMELDINGSFRIST: 18. DESEMBER.

**ARRANGØR: TELSTAR OG KALDNES
BEDRIFTSIDRETTSLAG I SAMARBEID
MED VESTFOLD ARBEIDERBLAD.**

**OPPLYSNINGER I
TELEFON
12 604 - 24 200**

**ETTER LØPET:
FYLDIG REPORTASJE I**

TJØME RADIO 75 ÅR

Hele radioens historie er kort og fantastisk, og få ting har innvirket mer på vår tilværelse enn den. Som sjøfartsnasjon var det naturlig at vi tidlig kom med. Marconi var ikke engang ferdig med sine eksperimenter, før vi også begynte. Allerede i 1905 var vår marine kommet så langt at de opprettet den første radiostasjonen, og den ble lagt på Tjøme. Ennå står det gamle huset der, og det er fremdeles rester etter mastefester og bardunfester i fjellet der, ble forøvrig flyttet til det nåværende sted i 1917. I flere år var det nok bare på eksperimentstadiet sammen med marinefartøyene. Senhøstes 1910 ble det så overdratt til "Det Norske Telegrafvæsen", og vi har fremdeles bøkene fra den tid. Telegrafbestyrer Foss var den første leder. Han var en meget sjelden personlighet, og litt av en original forteller gamle Tjømefolk. Dessuten var han oppfinner av billedtelegrafen sammen med en av de største telegrafverkfolk gjennom tidene: Hermod Pettersen.

Teknisk var det ikke så rare greiene på den tid. Gnist-senderne som de brukte, var noe fæle greier. Folk forteller at de kunne høre dem langt nede i veien når senderne var i bruk, og guttungene hadde den største respekt for dette levet, og for de som laget det. Påbud om radio ombord i skip kom, og stasjonen fikk økt betydning. Så kom første verdenskrig og la en demper på radiobruken. Våre loggbøker fra den tiden viser at det var mest våre marinefartøyer som brukte stasjonen. Deretter var det noen få år med depresjonstider, før det riktig kom i gang med radio for alvor.

Radorøret kom i bruk etter 1920, og det var et like stort fremskritt som transistor og dioder i vår tid. Rundt hele vår kyst og på Svalbard var det opprettet radiostasjoner, og peiletjenesten var til god hjelp for navigering. Hos oss lå peileren på Ferder fyr, og vi hadde direkte telefonlinje dit. Med radorøret kom også telefonien, og i 1930 fikk LGT telefonisender. I begynnelsen var det mest passasjerskip som hadde telefoni, men hvalfangerne var vel de som tidligst så nytten av telefonien i fangsten. De ble rene eksperter på radiotelefon og peilere, og sør i isen gjallet vestfolddialektene i eteren i mange år.

Etter datidens forhold var Tjøme Radio ganske godt utstyrt fram til siste krig, og stadig flere båter hadde radio. Krigen og tyskerne kom i april -40 og lammet LGT helt til -45. Men etter vinter kommer vår - og den kom virkelig! Skipsfarten kom i gang igjen for fulle mugger, så også LGT. Teknisk utstyr var det smått med, og det ble i lange tider brukt tysk "surplus". Hvalfangsten blomstret opp som aldri før. Hver høst og vår når de reiste og kom hjem, var også Tjøme Radios storhetstid. Rundt omkring i Vestfold satt folk og fulgte mere med på det som foregikk på LGT, enn det som var på NRK. De fleste hadde jo en i familien eller andre kjente med på hvalfangst. Arbeidet på stasjonen ble lagt an meget rasjonelt for å ta seg av disse trafikk-toppene. Vi hadde bare noen få

manuelle linjer ingen automatiske, men vi fikk låne noen av Tjøme sentral og Hvasser sentral. Og så hadde vi jentene på riksen i Tønsberg.

Maken til disse finnes knapt. De fikk lister med bestillinger av oss, og hadde abonnentene klare etter hvert som vi hadde bruk for dem. Oftest var bare 3 minutters samtaler tillatt, for det gjaldt å få ekspedert flest mulig. Vi ekspederte nok flere samtaler pr. kanal dengang, enn vi gjør i dag med vårt nåværende moderne utstyr. Tre minutter - fire tyve - var vanlig tale. Hei alle jenter fra riksen den gang: Det sitter ennå noen på Tjøme Radio som ikke kan glemme deres innsats fra hvalfanger-tiden.

Utover i 60-åra ble økonomien rommeligere. I 1965 flyttet vi inn i nytt bygg. Nye sendere og mottagere og annet strømmet på, og stasjonen ble up to date. Kvaliteten på samtalen ble adskillig forbedret. Den hadde inntil da vært på et meget lavt nivå. Trafikken økte, og det gjorde også personalet. VHF ble tatt i bruk i -55, men det var først omkring 1970 det ble mer fart over det. VHF en er små, rimelige, enkle apparater med meget god kvalitet.

Så kom det virkelig store skredet - det største av alle for oss: Man innførte "begrenset VHF-sertifikat" som var skreddersydd for kystfiskere og lystbåter. Litt primitiv ulært "markedsføring" fremført i media når anledningen bød seg, ga store resultater. Nå er vårt største problem hvordan vi på beste måte skal være mest effektive for våre meget gode venner blandt lystbåtfolket. Hittil har vi vært begunstiget med det beste personale og de beste vikarer som virkelig er tent for oppgaven. Men kan dette forsette?

Tjøme Radio nådde sitt høyeste trafikk tall i 1982 med 115 000 samtaler. Siden har det gått nedover med økende fart. Håper og tror det har stabilisert seg for en tid på det nivå vi har nå.

Hovedgrunnen til disse tilstander er at mange skip har tatt i bruk NMT. Mindre skipsfart spiller nok også noe inn. Vi må allikevel se fakta i øynene: Det er de nye tider som nå er kommet til kystradiotjenesten. Manuelle tjenester slik vi hittil har praktisert, er på full fart ut. Automatisering, fjernstyring, NMT og satelitt vil overta. Utviklingen kan ikke stoppes, men den burde kunne styres. Med den store sommertrafikken, 4 - 5 ganger så meget som en vintermåned, vil LGT være nesten umulig å fjernstyre. Alt dette er dystre utsikter, men det blir sikkert god tid å forberede seg.

Tjøme Radios historie kan for mange være interessant. En del stoff er samlet og likeså en del billedstoff, riktig noe for en mimrende.

Iai/LGT.

**BRA
INNSATS !**

En gang i blant kommer det en hil-
sen fra abonnenter som er tilfreds
med Televerket og den innsats våre
montører gjør.

Nå tror jeg det er flere enn de
som uttrykker det skriftlig som
synes vi gjør en god jobb, men
det er ekstra prisverdig at noen
uttrykker det på denne måten.

Den som sendte utklippet til Tele-
printen skrev at når det regner på
presten, drypper det på klokkeren,
så vi får sole oss med litt drypp
alle sammen.

Signaturen så slik ut, hvem det nu
er? Takk skal du ha.

Hilsen Toor

IVAR ØRPEN

Øvre Riedt 1/10-85

*Vedlagt returneres kontrakten i undersignet
stand. Ab. betales idag.*

*Hils den kinnelige monter og takk for
fin jobb. Myten om ineffektive telemontører
er nå erkjent lød og maktesløs - det var
en imponerende effektivitet*

Med vennlig hilsen

Ileken EØ

I. Lypm

OVERRASKELSE !

Her ser vi Sag overrasker Richard Mærøe med en eske konfekt som
han fikk som vinner av tekstkonkurransen utlyst i Teleprinten nr. 2/85.
Vinnerteksten ble "Skittprat i telefonen".

30 ÅR - (i Televerket)

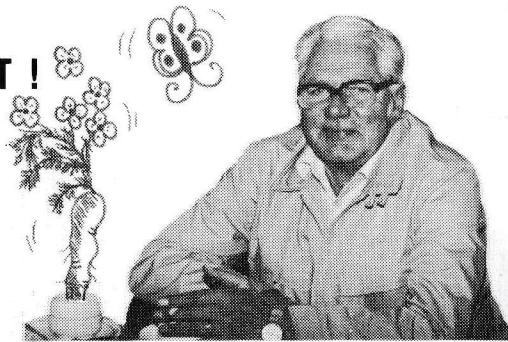
Noen teknikere var samlet til hyggelig kaffe i 4. etg. hos Stasjons-
avdelingen. Teleprinten kom tilfeldig innom og var så heldig å få
både kaffe og bløtkake. Vi lurte på om det var en spesiell dag,
for lønningsdag var det ikke. Jo, Sverre Abrahamsen har vært i
Televerkets tjeneste i 30 år. Dagen ble feiret stille og rolig uten
store overraskelser med gave og journalister. Teleprintens fotograf
kom og vi kunne trøste Sverre med at om han venter enda noen år vil
han nok bli hedret av Televerket.

KRISTIAN SLUTTET!

Det er ikke mange som til de grader er kjent på fornavn som Kristian Andersen på verkstedet/lageret Kilen/Kjelle.

Det sier en hel del om personen Kristian. På fornavn, alltid smilende og blid, og ikke minst hjelpsom. Det er ikke nei i hans munn når noen skulle ha fikset noe enten det var til jobben eller om du trengte hjelp til noe privat.

På fredag den 18. oktober var det avskjedskaffe for Kristian. 70 personer var tilstede på Kjellemesssa. Andreassen overrakte gavekort med hilsener fra Televerkets sentral-administrasjon og blomsterhilsen fra teleområdets ledelse, samt gavekort fra arbeidskamerater. Andreassen kunne opplyse at Kristian "bare" hadde vært i verket i 23 år, men Kristian hadde satt merker etter seg. Mange husker nok verkstedet og lageret på Kilen og den gode atmosfæren Kristian hadde skapt der. I senere år har Kristian tatt seg av hagestellet rundt våre bygg. Det er hans store hobby, og her har vi sett gode resultater. Andreassen takket til slutt for innsatsen, kameratskapet og samarbeide i mange år.

Trond Mathisen hilste fra organisasjonene og ønsket Kristian mange gode år med sin hobby og ønsket at han fortsatt fant veien til Kjelle og messa for en liten prat over en kopp kaffe.

Grete, Ester, Kristian og Arnt Olav

Teleprintens redaksjon har mistet en linje. Har noen funnet den ? eller har forslag til en ny ? Det er siste linje i dette rimet som er borte:

Hos en abonnent oppe i Kvelde traff en montør en smellvacker snelle.

Vi vet at alle montører tror de er store sjarmører.

Siste ordet må rime på snelle.
På forhånd takk. Resultatet vil komme i en senere Teleprinten.

Red.

SLMS

SLMS hva er det?

Nye forkortinger strømmer mot en og her er det bare å lære seg å leve med nye ord og vendinger. SLMS skal benyttes i forbindelse med 015 og er et fjernmålesystem for abonnentlinjer og består av 3 deler.

1. SLMC, Subscriber Line Maintenance Center, eller målesenter for abonnentlinjer.
2. SLTU, Subscriber Line Test Unit, som er en måleenhet som monteres i hver abonnentsentral.
3. DBS, Data Base System, som er et datalager med linjedata, feilrapporter etc.

Så nå er det hele greit og hva skal så dette brukes til?

Jo, det skal brukes til å svare på feilmeldingen. Til SLMC er det koplet dataskjermer med tastatur og skrivere. Når en abonnent ringer 015, svares det med å trykke en knapp på tastaturet. Det kommer da opp en blankett på skjermen, og her er det bare å slå inn nummer, navn og feilen etc. etterhvert som en snakker med kunden.

Det kan også settes igang målerutiner mens samtalen pågår. Så er det bare å trykke på en annen knapp, så skriver vidunderet feilmeldingen der en ønsker det.

Det er meningen at feilmeldingen skal sentraliseres fra mai neste år (1986), og feilmeldingen skal utstyres med slikt utstyr, og det blir 4-sifrede spesialnummer for spesialtjenester.

Nå er det bare å gjøre seg fortløpig med de nye forkortelsene som kommer å prøve og plassere det inn i rekkene av alt du har problemer med å vite hva de betyr.

Hilsen Toor

Operatørplass ved senteret

015

VITSESTAFETTEN !

Denne gangen Tom Skaar.....

Fru redaktør.

Kirkebryllup. Oppe på galleriet sitter organisten og lirer "Det er så yndig at følges ad", mens brudeparet styrer mot utgangen etter vielsen. Klokkeren lukker dørene, og orgelets toner bruser langsomt ut. Så tørker belgetramperen svetten av pannen og kaster et lett irritert blick på organisten:

- og dette kaller dere likestilling, småfreser belgetramperen; her får jeg stakkars 50 kr for å stå i mitt ansikts sved og pumpe luft i orgelet -- mens du sitter i fred og ro på din bak og kasserer inn 100 kr for å slippe lufta ut!

- o -

Siden vi er inne på arbeidsmiljø, passer det vel å utfordre vår nye bedriftslege, Ellinor Hilberg, - hvilket jeg hermed har fornøyelsen av å gjøre.

Hilsen Tom Skaar

Smånytt

Televerket har gått inn som hovedsponsor for Horten, Holmestrand og Botne Skøyteklubb i deres arrangement av NM på skøyter for jenter og gutter. Arrangementet skal foregå 22. og 23. februar 1986, lørdag i Horten og søndag i Holmestrand.

PS: Visste du forresten at skøyteløperen Geir Karlstad er tilsatt i Teledirektoratet.

Fler

VITSER.....

Så var det fruen som står å ser noe betenkt på den fisken som ligger til salgs i disken hun sier: "Den fisken ser nokså elendig ut." "Mye verre frue," sier fiskehandleren "den er død."

Du burde lese brev til korintene. "Å nei, æ læs itj andre folks brev."

Røntgen er en merkelig oppfinnelse. Når en fotograferer armene kommer bena fram.

T.II.L.

Telegrafstyret.

Oslo, den 27. januar 1940.

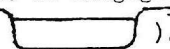
Sel J.nr. 1-5a
19 40

I GAMLE DAGER....

Trange tider i Televerket er ikke noe nytt. Spareforslag og nedskjæringer har vi levd med i alle tider. Kommentarer til vedstående brev synes unødvendig.
red.

Herr Distriktssjefen,

I tilslutning til skrivelse av 8. ds. om prisstigning på loddetinn m.v. meddeles at dryppskåler nå er bestilt til lager, hvorfra de bes rekvirert til alle de avdelinger som hittil ikke har brukt slike.

Skålen forutsettes av lodderen utstyrt med praktisk henge eller kroker så den kan henges på linjetråden under loddestedet (f.eks. et langsgående stykke bensletråd loddet til bunnen utvendig). Litt olje eller fett i skålen vil hindre at tinnnet biter seg fast i bunnen.

Det oppfangede tinn kan sendes inn til Hovedlageret til omsmelting i nye stenger eller helst omsmeltes til stenger av distriktets eller avdelingens egne folk.

For Sjefingeniøren

Mjøset

AGDER

**TELEGRAFDISTRIKT
DISTRIKTSJEFEN**

Sel J.nr. 1-5a
19 40

Telegrafbestyreren,

Snr. Arendalen den 25. januar 1940

Seljord.

Til bruk ved tinnlodning blir der sendt Dem 1 tom makrellboks som benyttes som dryppskål.

Der må tas omhyggelig vare på alt tinn, da det er steget sterkt i pris og kan bli vanskelig å skaffe.

Retur

Handelsdepartementet,
Telegrafstyret.
I P 10463.

Oslo, 12. november 1932.

Cirkulære til inspektørene undtatt Oslo.

Minimumshøide for telefonistinner.

Bestyreren av Oslo rikstelefonstasjon har foreslått at det kreves en viss minimumshøide av personer som skal antas til telefonistinner.

Telegrafinspektøren i Oslo og Undervisningsbestyreren har sluttet sig til dette forslag.

Bestyreren av rikstelefonen i Oslo har i anledning av denne sak uttalt bl.a. følgende:

"Under ekspedisjonen på arbeidsplassene må telefonistinnene strekke sig i høiden og til siden for å nå de øverste eller lengst bortliggende multippeljakker, og i Oslo må de i laber tid også ekspedere på naboplassene og herunder strekke sig til høire eller til venstre for å nå naboplassenes snorer og omkastere.

En liten dame må anstrenge sig mere for å kunne utføre disse gjøremål enn en lengere dame, idet hun stadig må reise sig fra stolen og flytte sig, medens en lengere dame kan sitte i ro og arbeide.

Den lille dame vil derved lett gå trett og overanstrenge sig i det arbeid, som en lengere dame kan greie med nogenlunde letthet, og det vil ha armlidelser og sykdomsforfall tilfølge for den lille dame.

I det tyske lægeskjema er medtatt nogen minimumsmål som kreves holdt av de damer, som skal antas til post-, telegraf- og telefонтjenesten. Efter det må damene i almindelighet ha en høide av minst 156 centimeter. Er damen noget mindre må hun ha en sittehøide

av minst 81 cm. og armene en spennvidde av minst 152 cm. eller de to største mål må tilsammen utgjøre minst 233 centimeter forat hun kan komme i betraktning ved antagelsen.

Jeg foreslår at vi også benytter disse mål ved antagelse av rikstelefonelever og vel også kvinnelige telegrafelever i Norge.

For Oslos vedkommende kan man allerede i avtissementet efter rikstelefonelever anføre, at ansøgeren må ha en høide av minst 156 centimeter for å kunne melde sig som ansøker. Ved optagelsesprøven kontrolleres høiden, og for de elever, som er antatt efter optagelsesprøven, og som skal innhente lægeerklæring, skal lægen påføre de forskjellige mål på lægeskjemaet."

Telegrafinspektøren i Oslo har bl.a. uttalt følgende:

"De tall som var nevnt av rikstelefonens bestyrer, nemlig høide 156 cm., sittehøide 81 cm. og armenes spennvidde 152 cm. er tatt ut av det gjeldende tyske skjema for lægeattest for vordende telefonistinner. Såvidt jeg skjønner, passer disse minimumskrav også for oss.

Med hensyn til fremgangsmåten bemerkes at der i avtissementer om telefonkursus bør inntas opplysning angående kravet om minimumshøide. Ansøkerens høidemål bør forlanges oppgitt i søknaden og kontrolleres ved optagelsesprøven.

Dette vil i og for sig være tilstrekkelig for Oslo stasjons vedkommende.

Av hensyn til mulig forskjellig praksis med hensyn til fremgangsmåten ved antagelse av telefonelever i andre kretser vil det formentlig være hensiktsmessig å la den undersøkende læge anmerke målene på sundhetsattesten, idet dertil svarende spørsmål isåfall tilføies på det trykte skjema."

Med henvisning hertil anmodes hr. Inspektøren om å avgi slik uttalelse som denne sak finnes å gi høve til.

For Direktøren

Haarberg
Surat

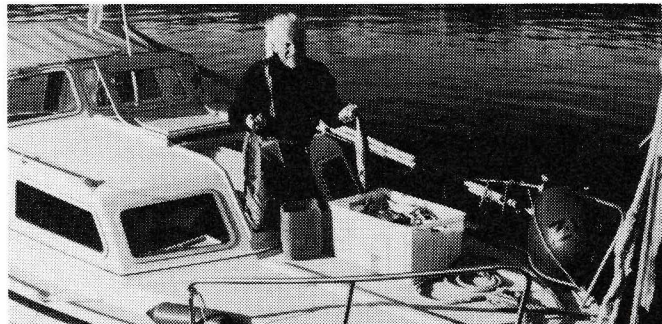
SMÅFISK I VINTERSOL

Det var en meget vakker vintersol som sto opp over holmene utenfor Grimstad, på østsiden av Tjøme siste søndag da vi skulle prøve fiskelykken etter makrellen.

Vi skulle fiske på "sett" som det heter på fagspråket. Havbleike, en riktig drømmedag langt ut i november. Stille og fredelig på fjorden med 2 - 3 andre fiskegærne typer, som ikke trosser været, men almanakken og drar ut på fiske så seint ut på året.

Ute ved Bustein fant vi plassen, der hvor makrellen holder til og droppet dreggen. På med agn, fyll posen med flu og ut med 10 favner snøre.

Snøret lå pent over pekefingeren og du ventet spent på det første nappet. Pang der satt'n. Ja ikke bare en nei, det gikk på i ett kjø. Det var stadig noe å nappet, stjal agnet. Etter 3 timer var det slutt på agnet.

Resultatet, jo 68 store fine makreller pluss 8 hvittinger (havets kylling). De største makrellene var nesten på kiloen, det ble en hel kasse full av deilig mat.

Det er ganske fantastisk hvor mye fine saker som kan hentes opp fra havet, selv her ved utløpet av landets mest trafikkerte sjøled. I kveld skal det være kaldrøkt makrell og eggerøre.

God appetitt.

Hilsen Toor

LYS ide gir premiering!

På produksjonsmøtet i Sandefjord den 5.nov.ble to av montørene ved Sandefjord monterstasjon tildelt gavebrev for innsendte forslag. Det skal ofte ikke så mye til, litt hjernevirksomhet og fantasi, så er den gode ideen her, som må skrives ned og sendes til vernelederen som sørger for den videre behandling av forslaget.

Misnyø kan også, forunderlig nok, bidra til å skape fremgang og gode ideer. Er det utstyr, metoder eller annet du ikke er fornøyd med, gjør noe med det og resultatet kan bli en pen premie.

Denne gangen var det Ivar N.Hvatum og Gunnar Ohrem som ble premiært for gode forslag.

Hvatum hadde en stund irritert seg over sidespeilene på "transittene" stadig løsnet. Han fant en enkel løsning ved å konstruere en skrue som ga bedre feste. Premie kr. 2000,- Gunnar Ohrem, som til daglig stiller med lager, syntes batterikostnadene var store og foreslo inkjøpt oppladbare batterier og anskaffelse av ladeapparat. Premie kr. 800,-

Gratulerer hilsen
S.Tonstad.

Teleprintens redaksjon slutter seg til kontrollør Tonstads ønsker og ser frem til nye forslag.

Gunnar Ohrem og Ivar N. Hvatum

Hva skjer videre?

Her er det to forslag som er premiært. Det er fine greier og det er klart noe å hente bare en får fram de gode ideer. Bør ledelsen i større grad motivere tjenestemennene til å komme med sine ideer.

Et annet "tankekors" er. Hvor blir det av det premierte forslaget? Blir ideene tatt i bruk, slik at andre kan dra nytte av forslagene. Er de bare realisert på det stedet de dukket opp eller hva. En får tro at vissheten om at gode forslag blir tatt i bruk av andre i seg selv er motiverende til ytterligere å tenke på forbedringer og kanskje et nytt bidrag og nye premier.

L.Tetli

TOS - HVA ER DET OG HVORFOR ?

Tos i denne sammenheng har lite med smågodtprodusentenes eminente pastiller for voksne og barn. TOS i denne sammenheng står for "Utvikling og tilpasning av teleområdenes organisasjonsstruktur", og er et rasjonaliseringsforslag/-prosjekt (foreslått av Tønsberg tlo) som nå prøves ut. I styringskomiteen for prosjektet deltar representanter fra Sør teledistrikt, Teledirektoratet, Tønsberg teleområde og personalorganisasjonene.

TOS-prosjektet dekker i geografisk utstrekning Sandefjord og Andebu kommuner som tilsammen har ca. 17.000 hovedabonement. Ca. 60 tjenestemenn er organisert til TOS. Prosjektperioden startet 1. jan. 1985, og vil fortsette foreløpig frem til 1/7-86.

Bakgrunnen for TOS-prosjektet burde være kjent for de interesserte i teleområdet. Dette fordi det forut for prosjektperioden bl.a. ble avholdt informasjonsmøter, samt at det både før og i prosjektperioden er "produsert" en god del dokumenter som er distribuert til fagavdelingene for videre formidling til tlo's tjenestemenn. Dette til tross gjentas likevel følgende deler av mandatet som tar sikte på å klarlegge:

- hvilke funksjoner som med fordel kan desentraliseres ev. sentraliseres innen teleområdet.
- hvilke funksjoner som skal legges til en slik geografisk resultat enhet, hvilke økonomiske, servicemessige og personalmessige konsekvenser etableringen vil få og hvorledes styringen av resultat enheten skal skje fra teleområdesetet.
- koordineringsbehovet ved utestasjonen.

Utover mandatet foreligger også ansvar/funksjonsbeskrivelse for prosjektlederen for Sandefjord geografiske enhet.

Hva har vi så arbeidet med i TOS-sammenheng så langt? Det som raskt kan nevnes er:

- avklaring av ansvar og myndighet.
- endring og forenkling av arbeidsrutiner.
- få til bedre planer i videste forstand.
- sette mål som samsvarer til de tilgjengelige ressurser til enhver tid.
- registrering av arbeidsinnsatsen hvor.
- forsyningssiden - problem at materiell mangler.
- samordning av de daglige gjøremål, samt at de enkelte organisasjonsenheter klargjør behov i f.eks. planleggings-sammenheng.
- forslag til oppgaver som vil egne seg for desentralisering.
- få tilfredse kunder, m.a.o. kundene i sentrum.

Mye mer kunne vært nevnt, men det som hele tiden har vært sentralt er samarbeid og kontakt. Resultatene har vist seg gjennom en meget positiv og aktiv holdning/innstilling hos de berørte tjenestemenn, noe som også har sammenheng med at tjenestemenn i større grad identifiserer seg med lokalområdet og det publikum som de arbeider for. Internt i TOS har foran nevnte fungert godt, mens det mot fagavdelingene kunne vært bedre.

Erfarte ulemper for oss i TOS er at aksepterte grenseganger i ansvars- og myndighetsområde mot fagavdelingene ikke alltid etterleves. Fagavdelingene skulle fortsatt ha det faglige ansvar vis a vis TOS, mens ansvar og myndighet forøvrig var tillagt prosjektleder. Dette samtidig som vi ikke er med i ledermøter, har ført til at oppståtte uklarheter og uenigheter mellom TOS og fagavdelingene fortløpende ikke er blitt løst, og da med de frustrasjonsaspekter dette naturligvis må ha fått for berørte tjenestemenn.

Tiden vil vise om TOS-modellen er noe å satse på i Televerket. Mindre og mer oversiktlige geografiske enheter med resultatansvar er viktig, og da spesielt i en tid hvor konkurranse tydeligvis vil bli en realitet. M.a.o. synes som om Televerket vil prøve ut en organisasjonsmodell hvor byråkratiske arbeidsmetoder nærmest blir borte til fordel for lokal samordning, kreativitet og initiativ. Skal dette lykkes må etter under- tegnedes vurdering en organisasjonsendring til, og den må i tilfelle komme raskt om vi fortsatt skal kunne sikre våre arbeidsplasser.

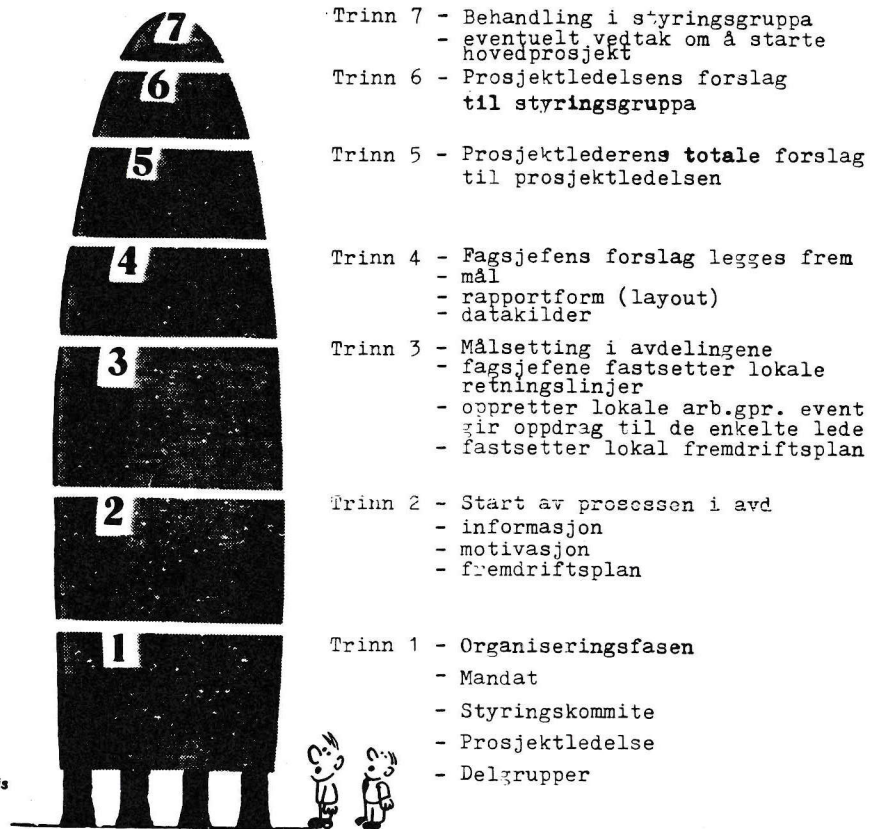

KORTHÅRET DACHS - VALPER

"Nydelige" valper etter premierte foreldre til salgs. Parringen anbefalt av avlsrådet. Registrert og veterinærkontrollert.

Henv. Marit Jensen
tlf. 034-73850

I Teleprinten nr. 3/1985 ble det blant andre prosjekter nevnt prosjektet "Målstyringssystem for ledere inklusive gruppeledere." Utvidet ledermøte som er styringsgruppe for prosjektet, har nå godkjent rammene for forprosjektet. Arbeidet skal nå starte i avdelingene, som selv skal utvikle og foreslå målene de ønsker å styre etter. Prosjektleder Tom Skaar og rasjonaliseringsleder Magnar Ryvoll fra Sør distrikt vil ta kontakt med fagsjefene som skal organisere arbeidet. Prosjektet vil bli organisert etter følgende modell:

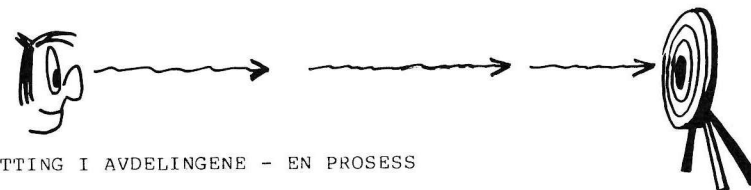
Figur 1 - Trinns utvikling

MÅLSETTING ER IKKE ET PRODUKT - MEN EN PROSESS

Det er viktig at vi alle sammen engasjerer oss i målsettingsarbeidet og oppfylning. Jeg sakser et par punkter fra rammene for prpsjektet, og ønsker lykke til med arbeidet.

Vennlig hilsen

Tom Skaar

MÅLSETTING I AVDELINGENE - EN PROSESS

Ledelsen og medarbeiderne i avdelingen må sammen arbeide frem og bruke mål for arbeidet som skal utføres. Det er et mål og et middel i seg selv for å finne sammen i et fellesskap som vil styrke den enkelte medarbeider og gruppen som helhet. Den prosess som avdelingen gjennomgår ved drøftelsen av mål, er av overordentlig stor betydning. Det er i denne prosessen ledelsen og medarbeiderne i fellesskap skal finne frem til de verdinormer som skal danne grunnlaget for det arbeid som skal utføres i praksis. Målene vil gi ledelsen og den enkelte medarbeider et styreredskap i det daglige arbeidet som den enkelte har hatt innflytelse på, og dermed er lojal overfor og føler ansvar for.

Via målsettingsprosessen kan avdelingen tilegne seg mange av de forutsetninger som kreves for å bidra til den endringsprosess som er nødvendig for å oppnå Televerkets hovedmål.

Sist - men ikke minst - kan mål for avdelingen brukes som argumenter for riktigere fordeling av økonomiske ressurser til avdelingen.

Avdelingen bør starte målsettingsprosessen i produksjonsmøter. Drøftelsene bør skje på en positiv og konstruktiv måte, og utgangspunktet bør bl.a. være:

- hva gjør vi, og hva bør vi gjøre?
- hva er våre sterke sider, og hva er våre svake sider?
- hvilke overordnede krav stilles til avdelingen?
- hvilke tiltak og mål kan avdelingen stille til seg selv for å bidra til hovedmåloppfylning?
- hva kan den enkelte leder og medarbeider bidra med?

Brukt på en ærlig og åpen måte, vil gruppen sikkert få brutt ned noen av de gamle normer, roller og tradisjoner som sperrer for effektiv organisasjonsutvikling.

HVORFOR AVDELINGSMÅL ?

Televerket er påvirket av krav fra flere hold - eksterne og interne:

- samfunnet v/styresmakter og politikere krever større effektivitet, produktivitet, og lavere takster
- kundene krever bedre service, og venter lavere takster
- styret for Televerket setter overordnede mål for bedriften
- Teledirektoratet, distriktsdirektør og telesjef setter delmål for å oppfylle hovedmålene.

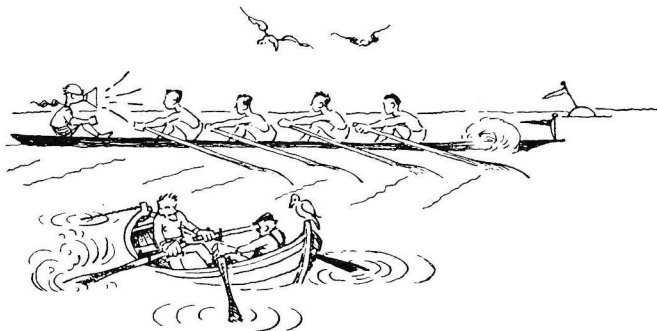
For å nå mål, oppnå resultater, kreves det handlinger og aktiviteter. For de personer og avdelinger som skal sette i gang aktiviteter og utføre arbeids - eller deler av et arbeide i en prosess - er hovedmålene lite operasjonelle, det vil si - til å handle etter. Det må derfor settes mål for aktivitetene og arbeidsoperasjonene - det må settes mål i avdelingene og gruppene der arbeidet utføres.

Problemet blir så å finne kriterier for mål som kan brukes i det daglige arbeide.

KRITERIER FOR FORMULERING AV MÅL

Målene skal være

1. konkrete
2. realistiske
3. målbare
4. innbyrdes i overensstemmelse
5. mulig å rangordne

DRA LASSET SAMMEN OM FELLES MÅL!!!!

TBK

(Innlegg til Teleprinten)

Tønsberg, 25.11.85

FULL FART FRAMOVER FOR TBK-PROSJEKTET!

TBK-Vestfold, som vi nå velger å kalle oss, er fra 1. oktober skilt ut fra Tønsberg teleområde rent formelt. Det vil si at det ikke lenger er Marhaug som vi er ansvarlige overfor, men prosjektlederen for TBK på landsbasis - Jan Engebretsen i Oslo. Utover dette faktum føler vel ikke vi at forskjellen er blitt noe særlig større. Rett nok er det et "himla" styr for tida med folk som flytter hit og dit som følge av at vi ønsker å etablere oss mest mulig samlet. Jeg tør vel tro at det er velkjent etterhvert at vi etablerer oss i de gamle lokalene til VBS - "Slakteriet" - i Tønsberg. Vittige tungter påstår at dette er svært praktisk ut fra den skjebne vi går imøte, uten at vi klarer å le av den grunn. Før jul skal vi være på plass med alle som tilhører salg, installasjon og service i nyoppussede lokaler der nede. På grunn av plassmangel kommer vi fortsatt til å beholde våre lokaler i Fayesgt. 5, hvor de "som ikke gjør noe" - d.v.s. alt administrativt personale - vil ha sin faste arbeidsplass. En slik todeling av mønstring er selvsagt ikke noe ønskelig, men i forhold til dagens situasjon vil denne ordningen likevel bety et stort framskritt.

Ellers så vokser vi ganske mye for tida. Fra årsskiftet skal vi ta over de fleste administrative funksjoner selv, vi skal etablere flere nye funksjoner i TBK-sammenheng og oppbygging av salgsapparatet fortsetter. Alt i alt regner vi med å bli ca. 60 heltids ansatte i 1986, i tillegg til at vi regner med å kjøpe ca. 5 årsverk montørarbeid fra Linjeavdelingen. Omsetningen er for 1986 planlagt til å bli litt over 50 millioner kroner. TBK-Vestfold har koordineringsansvar for vårt markedsområde (Telemark, Vestfold og Buskerud), noe som innebærer at vi har en del funksjoner som skal deles av avdelingskontorene i Porsgrunn og Drammen. Blant annet gjelder dette Telematikkskole som er et samlebegrep for all kundeopplæring i TBK-regi. Denne kursvirksomheten skal drives på selvstendig, forretningsmessig basis og skal administreres av en leder som er tilsatt i disse dager. Dette er et av de mest spennende prosjektene i forbindelse med etablering av TBK på grunn av de enorme mulighetene som dette feltet kan gi.

Når det gjelder de tradisjonelle aktivitetene skjer det ikke så mye revolusjonerende i første omgang. Det vi kommer til å merke klarest er kravene til lønnsomhet. Kravet er at hver aktivitet skal være lønnsom på egenhånd, noe som blant annet tilsier at vi må bli mye flinkere enn idag til å få utfakturert våre utgifter. Dette vil nok bli et av de vanskeligste områdene å ta fatt på, tradisjonelt synes vi nok litt for fort synd på kundene når vi fører timer som skal belastes. Av det vi kan se av våre framtidige konkurranter - EDB-bransjen og Elektroinstallatører - lider ikke disse av noen slik tilbakeholdenhet. Innenfor saktelighetens rammer må vi derfor lære oss å ta betalt for de tjenester vi yter, ellers kommer vi ikke til å overleve. Slike nye holdninger som vi er nødt til å innprente i alle TBK-ere vil nok bli den største forskjellen for kundene i 1986. Og all den tid de er vant til en god del gratistjenester, vil det selvsagt også komme en del negative kommentarer. De får vi ta med på kjøpet og håpe at det ikke bli alt for mye "motvind".

Utover i -86 blir det også viktig for oss å "profilere" TBK. Det vil si at vi må bruke alle virkemidler for å gjøre kjent hvem vi er og hva vi står for. I løpet av neste år er vi nødt til innarbeide begrepet TBK så sterkt at ingen brukere av telekommunikasjoner stusser når de møter begrepet. Det er derfor av helt klare framtidrettede målsettinger at vi kjører for fullt ut med TBK-hjertet, også uten at "Tele" tas med. Likeså gjelder det valg av farge og merking av biler - hvite biler med rødt TBK-hjerte er blitt resultatet av langvarige diskusjoner sentralt. Det kommer også arbeidstøy i TBK-farger og selvsagt klistremerker i alle mulige fasonger. Vi håper selvsagt på at våre venner i teleområdet forstår at dette er et viktig virkemiddel for oss og ikke tar fram janteloven fordi vi forsøker å skille oss litt ut.

Som et lite sammendrag kan jeg vel si at TBK-toget er på full fart framover. Det skjer mye, nye ting skal innføres samtidig som alt gammelt skal bestå, mange nye medarbeidere skal finne seg til rette, tusenvis av praktiske detaljer skal tilpasses og det er nesten ikke grenser for hva som burde vært gjort "igår". Det er derfor ikke til å undres over at enkelte går litt lei en gang iblant og ønsker seg over i en annen og mer stabil tilværelse. Men, etter litt motgang kommer det som regel noe som virker positivt og som gjør livet verd å leve igjen og da er det veldig artig å være med. Det er likevel klart at det ikke vil bli noen dans på roser å kjøre igang dette prosjektet. Hver enkelt medarbeider må ta mange tunge tak og være villig til å ta del i et stort ansvar før vi kan si at dette går bra. Optimisme er stikkord for våre følelser så langt. Først og fremst er den et resultat av den innsatsvilje og evne til omstilling som medarbeiderne legger til grunn kombinert med den solide plattform vi som Televerksbedrift har å stå på rent faglig og kulturelt. Skal vi lykkes er det viktig at vi klarer å beholde samarbeidet med resten av Televerket som skal levere de tjenestene våre produkter er avhengige av. Et godt samspill vil gi våre kunder best mulig service, altså det beste konkurransevåpenet vi kan tenke oss. Jeg vil også tro at ønsket om at vi skal lykkes er like sterk hos "basis", hvis TBK skulle falle bort vil det plutselig bli ca. 1500 mennesker som må skaffes jobb. Med andre ord har vi et felles ansvar - la oss løse det sammen i 1986.

På vegne av TBK-Vestfold vil jeg derfor til slutt takke for et svært godt samarbeid i 1985 samtidig som jeg ser fram til vår felles utvikling i 1986.

Med de hjerteligste hilsener

PERSONALIA

Vi ønsker velkommen:

Ragnhild Wirsching, fysioterapeut
Ragnar Moen, avd. ing. ved PP
Arne Berulfsen, engasjert teleing. ved L
Jon Magne Vegner Pedersen, tegner PT

Sluttet i Televerket:

Knut Nøglegaard, tmt	17.6.85
Arnstein Sanne, tmt	31.8.85
Jan Morten Vestre, tmt. ufa.	15.8.85
Tove Øien Larsen, tle. ufa.	1.9.85
Hallfrid L. Hammerstad, mtle	1.9.85
Geir Høglo. tbtj.	1.7.85
Mette Nordbotten, tlta.	1.8.85
Stein Eugen Knudsen, vktm.	1.6.85
Thore Løvlie, vakt- og varmemester	18.11.85

Nye pensjonister:

Mangår Karlsen, tmt, Larvik fra	1.7.85
Arne Ivan Johansen, mtl.	1.7.85
Mary Ada Hjelmås, tle.	1.7.85

Dødsfall:

Terje Bye, msj.

PENSJONIST!

Livet er virkelig sinnrikt innrettet. I alle epoker av livet som barn, ungdom i voksen alder og nå som gammel er liv og lære og arbeide nøye knyttet sammen.

Dette merker en kanskje best når en selv er pensjonist. Jeg synes det er ufattelig at en i 50 år hver dag gledet seg til å gå på jobben, og at en hadde en meningsfylt jobb. Så en dag er du pensjonist, og oppdager at du ikke har noe jobb å gå til, men det er faktisk ikke noe savn. Man har faktisk ikke lyst til å gå på jobb. Det er fint at livet er slik, at når du kommer i pensjonsalderen slutter du å tenke jobb, men pendler over på andre interesser.

Ja slik føler jeg det, og har opplevd dette. Jeg er klar over at ikke alle har det på samme måte. Men likevel, en rekke av mine venner som er i samme situasjon sier det samme, og kan ikke tenke seg å gå tilbake til jobben. Noen av oss pensjonister er så heldige, at vi foruten å ha en god helse, også har sin ektefelle i live slik at man er to som sammen kan dele interesser, gleder, reiser, friheten, da vil jeg påstå, at pensjonsalderen er en av de fineste perioder av ens liv.

Nå er det sikkert mange som ikke er enig med meg. Jeg er klar over at sykdom, ensomhet, mangel på, eller ikke mulighet til hobbyvirksomhet og andre ting gjør at tilværelsen som pensjonist ikke ble som de hadde drømt om. Dette er trist, og jeg har full forståelse for disse. Nå er vi ikke alle like eller vi har det likt, men en får prøve å trekke fram det positive i livets ulike situasjoner og selv forsøke å gjøre det beste ut av det. Som pensjonist vil de fleste ha en livserfaring som gjør at en ser positivt på livet, tar en dag av gangen, og setter uendelig pris på hver dag en får oppleve.

Det er mange positive ting man oppdager når man kommer til skjels år og alder. En ting er at jeg tror en får mye større naturopplevelse enn før. Du opplever vår fantastiske natur med fauna og flora på en mer intens måte enn før. Hvorfor? Kanskje du tenker litt på at dette skal du ikke oppleve for alltid.

Til slutt, til alle de som i de nærmeste årene skal gå inn i pensjonistenes rekker. Se positivt på å bli pensjonist. Det kan bli en av de fineste perioder av ditt liv.

Uansett det å være pensjonist er mye bedre enn man hadde forestilt seg.

GOD JUL hilsen Odd Lysheim.

Referat fra Kiel-tur for Pensjonistene

Kiel-tur er jo den av våre turer som gjentas hver høst, den er veldig populær. Årets tur ble arrangert den 2. til 4. oktober med avreise fra Oslo kl. 1330.

Vel ombord fikk vi anvist våre utvendige lugarer. Jeg må her innskytte at vi hadde guide med oss. Nemlig Herdis Nilsen. Da vi kom ombord i Oslo var det det første hun gjorde, å guide oss rundt på båten "Prinsesse Ragnhild". Hun viste seg å være ganske lommekjent og hun holdt på at denne båten var bedre enn "Kronprins Harald". Ettersom vi gikk rundt så forklarte hun om hvor vi fortrinnsvis spiste frokost, spiste middag, inntok kaffen etterpå osv.

Etter en slik rundtur begynte vi å bli litt kjent, så vi fikk forståelsen av hva som var foran og bak på båten, for når vi gikk down-stairs eller up-stairs og likeledes i de lange korridorene til lugarene så var det ikke så lett å vite hva som var styrbord eller babord og om båten gikk forover eller bakover.

Været begynte å gråne til mer og mer og når vi kom ut i fjorden så var mest ikke land, litt i trangten ved Drøbak, siden bare tåke og ingen utsikt. Men vi hadde det bare fint og hyggelig og det så ikke ut til å sinke båten noe særlig fordi om det var tåke.

Om kvelden var det å prøve seg på dansegulvet i restauranten og slevfølgelig litt forfriskning i form av Irish coffee og lignende. Det så ut til at alle koste seg stort. Ved midnatt gikk vi tilkøys for å være i form til morgendagen. Båten var presis i Kiel kl. 0900. Da var vi ferdige med frokosten og klare til å gå i land. (De største bølgene er i land vet vi). Det tok litt tid gjennom tollene, men da denne var passert gikk turen til byen.

Navnet "Löwenbrau" sang i øret etter tidligere omtalte turer, og jeg hadde forståelsen av at alle måtte innom her. Jeg var førstereis-gutt. Turen gikk først til de store magasinene og kom en først inn her var det ikke fort gjort å komme ut igjen. Jeg klarte å holde igjen så mye penger at det ble til et glass øl på "Löwenbrau" før ombordstigning.

Kl. 1330 forlot vi Kiel og alle våre var vel ombord. Vi hadde et alldeles fint vær i Kiel og ved avreisen gikk vi på de øverste dekk og solte og koste oss og nøt utsikten. Det var rene sommervarmen. Butikken ombord ble besøkt både en og to ganger ettersom husken fant på noe som passet å ha med seg hjem. Lysten til dans var ikke så stor som kvelden før. Det kom sikkert av at vi skulle tidlig opp for så å stille oss i drosjekø så vi rakk toget til Vestfold. Alt i alt ble det en hyggelig tur.

Med hensyn til den videre utvikling i pensjonistforeningen så går det ut en innbydelse til julemøte i disse dager. Og dernest er det årsmøte, antakelig sist i januar. Da skal det bl.a. være valg av styret og vi får håpe at valgkomiteen forhåndsdrøfter dette og legger fram forslag til et godt valg.

Med hilsen

Nils O. Nilsen
sekretær

HA-HA!!

For meget lenge siden var det skikk at soldatene ble utrustet av hjemstedet før de dro i krigen. Dette kunne være dyrt for fattigfolk på bygdene. Og slik en gang vestlendingene skulle i vei for å kjempe for dansk kongen i Tyskland, skulle en sunnhordlending sendes ut som soldat. Men så kom det beskjed til regimentet: ME SYNTES DET VAR SO DYRT Å SENDA HAN I KRIGEN, SO ME TOK LIKE GODT OG SKAUT HAN HEIME I HAGEN**

Bm&plukk

*

MA...

SMÅ-nytt fra MA.

Chats-systemet er på "lufta" i Tønsberg teleområde. CHATS står for Call Handler for Advanced Telephone Services, og er et utstyr som blir montert i analoge sentraler for og bl.a. å kunne tilby abonnentene noen av samme særtjenester som de digitale sentraler tilbyr. Anropsomkopling har vi fått montert i noen av våre sentraler. De som abonnerer på dette, vil kunne kople om sine innkomne samtaler til et annet sted. Når han kommer tilbake, kan omkoplingen oppheves enten fra eget apparat eller fra hvilket som helst annet apparat. Dette er et fint tilbud bl.a. til små enmannsforetag, som for eksempel kan kople om telefonen fra kontoret, hjem eller til et annet kontor i et annet sentralområde. Tellerskrittene fra det apparatet man opprinnelig ringer til og til det stedet man koples til belastes den abonnenten som abonnerer på tjenesten. Senere vil vi også kunne tilby feriehenvisning, samt fjernvalgsperring.

Tre nye apparattyper er kommet på det "televerketske" marked i høst. Tastafon Ekstra er en tastafon med forsterker, beregnet på hørsellsvekede personer. Den er godkjent av trygdekontoret, slik at man kan få dekket merkostnadene.

Tastafon Display er en tastafon med display og nummersender. Et populært apparat for bedriftsmarkedet. Det har 47 kortnummer, et ur som kan koples inn, og teller sekunder frem til 60 for samtalerne.

Anabelle er det nyeste lekke apparatet vi har fått. Lekkert i tre farger vinrød, off-white og brunt. Alle apparatene er norske og laget av EB. Gå til telebutikken/ekspedisjonen og se selv. Det er mange fine julegaver der.

Husk !!!!!
Klistremerker om julegaver fra Televerket.

Teleekspedisjonen i Larvik MA. har endelig fått montert egen printer til Telsis, slik at ordrene nå kommer ferdig utskrevet i Larvik og ikke i Tønsberg som tidligere. Vi håper dette vil virke gunstig inn på servicetidene, og den kontormessige behandlingstiden av ordrene.

Skolebesøk.

Elever fra EDB-skolen var på besøk i telebutikken i Tønsberg. Bjørg Ormestad og undertegnede viste gruppen rundt i telebutikken, hvor de fikk se og demonstrert en del utstyr. De fikk også demonstrert et telefonomøte, hvor de selv deltok aktivt og vi hadde god hjelp av personalet ved rikstelefonen.

Elevene syntes dette var lærerikt da dette var en del av deres pensum.

.....

Tastafon Telemark er nå utplassert i møbelforretninger som forhandler Krogenes møbler i Horten, Larvik, Sandefjord og Tønsberg. Håper det vil få fart på salget.

.....

Kjendis.

Hvert kvartal legges det med et bilag til telefonregningen det såkalte kvartalstipset.

Det forrige tipset (det lyseblå, med oppfordring til å ringe mere) har gått ut i 211000 eksemplarer. Den venlige eldre damen som er avbildet inne i brosjyren, er med andre ord blitt "kjendis".

Dette ble markert med en liten sammenkomst på messa i Tønsberg, hvor vi inviterte "fotomodellen" som heter Dagny Gulbrandsen, og to fra byrået som trykket brosjyren.

Fra televerket deltok Svanes, Morten og Cina.

Fru Gulbrandsen er 83 år og har vært telefonabonnt i 33 år i Tønsberg teleområde.

Hun ble noe forskrekket da hun hørte at hun var distribuert i så mange eksemplarer til et så stort geografisk område, med 32000 i Arendal, 50000 i Skien, 57000 i Kristiansand og 72000 i Tønsberg.

Etter noen hyggelige ord fra Svanes ble hun overrakt en tastafon i gave fra Televerket.

Dette satte hun stor pris på for hun hadde bare et 53-modell fra før.

Cina overrakte en blomsterhilsen med følgende:

Ditt ansikt på brosjyren har nå gått ut i 211 tusen, Televerket gratulerer, dette er den virkelig store susen.

En "kjendis" er du blitt i store deler av vårt land, i Arendal, Skien, Tønsberg og Kristiansand.

En påminnelse om å ringe til våre kjære...

det er slik du minner oss om hvordan livet skal være.

Morten kjøpte Fru Gulbrandsen hjem og plasserte den nye tastafonen.

En liten pust i hverdagen.....

